

Seçimleri #Önceİnsan Diyebilenler Kazansın!

Terör devleti İsrail'in Gazze'de yaptığı katliamlar aralıksız sürerken, çaresizlik ve beceriksizlik duygularıyla kavrulmuş nefes alamaz hale geliyoruz. Siyonist mihraklar, kendilerini açıktan eleştiren ve maalesef kınamakla yetinse de bebek katili alçak olduklarını kendilerine her zemin ve seviyede haykıran Türkiye'nin başına bela olan terör örgütlerini kullanmaya devam ediyorlar! O yüzden, hain eylemlerde verdiğimiz şehit sayılarında da acı bir artış var! Bir kez daha ilan edelim ki Allah'ın ve yarattığı bütün mahlukatın laneti, vatan haini terör örgütlerinin ve onların iç-dış destekçilerinin üzerine olsun!

Türkiye ve dünyada yaşanan talihsiz olaylara ve deprem gibi felaketlere karşın, hayatın olağan akışı gibi siyaseti ve toplumu ilgilendiren takvim de kendi mecrasında işliyor. Bu yönüyle bakınca 2024 Mart ayında yapılacak yerel seçimler de kendisini iyice hissettirmeye başladı.

Cumhur ve Millet ittifakının eski-yeni paydaşlarında hummalı bir aday belirleme ve işbirliği pazarlıkları telaşı gözleniyor. Ak Parti kaybettiği büyükşehirleri geri alma ve genişleme

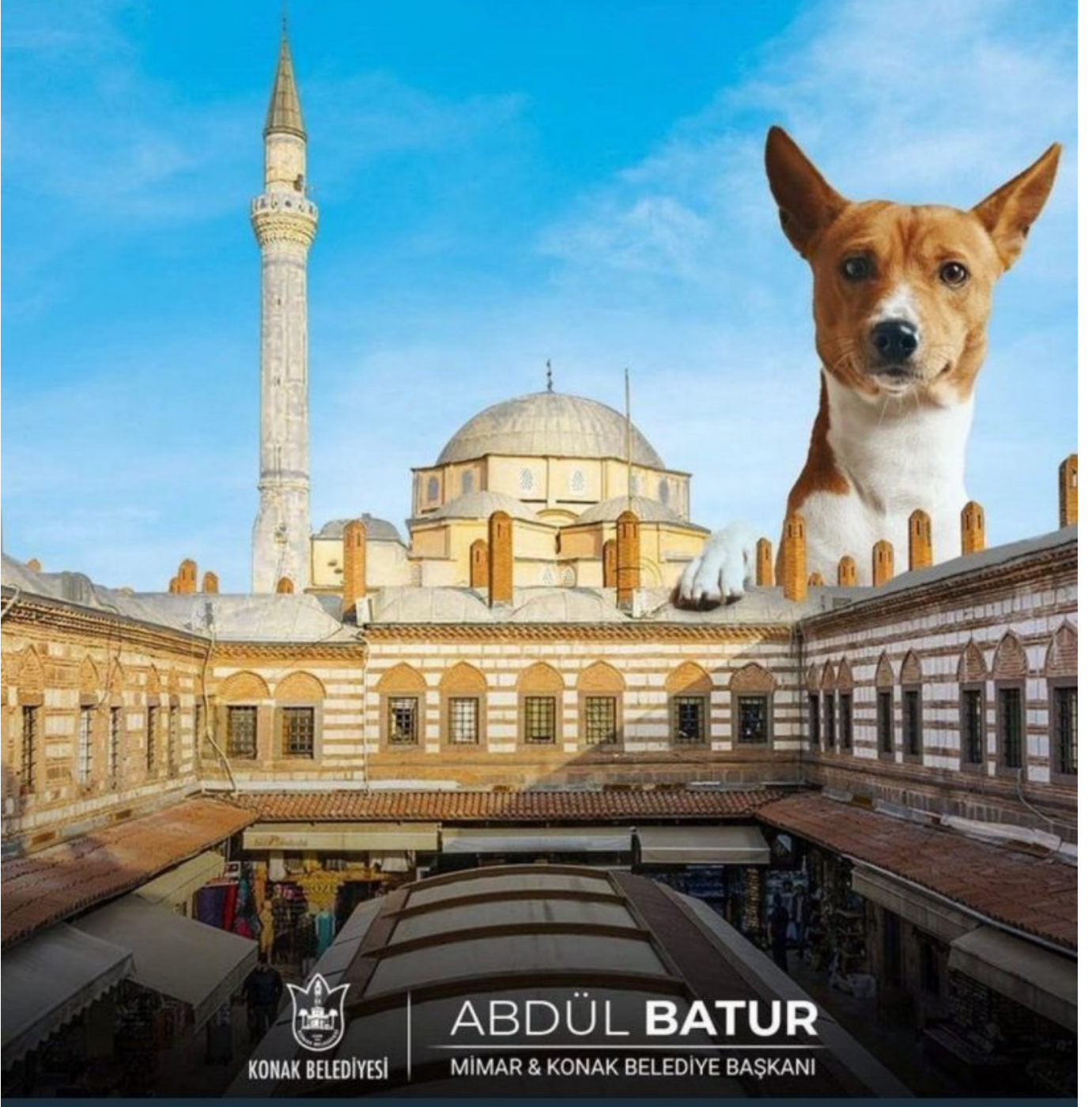
telaşında. CHP, kazanmayı başardığı fakat hizmet yönüyle sınıfta kaldığı belediye başkanlıklarını koruma derdinde. Yeniden Refah Partisi temiz ve çalışkan belediyeciliğe olan özlemi karşılama potansiyeli ile halkın nazarında önemli bir teveccüh odağı oldu. Ben de aynı düşündüğüm için partiye katıldığımı söyleyebilirim.

Bu seçimleri öncekilerden farklı kılan önemli bir gündem var! Son zamanlarda giderek yükselen ve her kesimden kurbanlar alan bir terör odağına dönüşen başıboş köpekler konusundaki yaklaşımlar, her türlü siyasi görüşün üzerine çıktı! Çünkü insan sağlığı ve güvenliği, trafik emniyeti ve şehir huzuruna olan başıboş köpeklerin tehdidi tavan yaptı ve halkın tahammülü kalmadı! Bu terörün son kurbanı Türkiye'ye okumaya gelen Tanzania'lı bir üniversite öğrencisi kızcağız oldu! Sorun artık turizm ve uluslararası ilişkileri de baltalayan milli bir güvenlik ve prestij meselesine döndü!

Kısaca demek istediğim şudur ki; bu seçim #Önceİnsan diyebilen parti ve adaylar ile, insanı hayvandan farksız gören batıl zihniyetli insanlık düşmanı köpekçi lobisi ajanları arasında yapılacaktır! Türkiye'de piyasa değeri bir milyar doları aşan bir sektörün kolaylıkla çıkarlarından vazgeçmeyeceğini, her türlü ahlaksızlık, yalan haber ve provokasyonu yapmaktan çekinmeyen çirkef elemanlarının boş durmayacaklarını da iyi biliyoruz! Ama bu durum sadece insan hayatını ve sağlığını önceleyen bizler için geri durmaya, insanlarımız vahşice öldürülüp kuduz vb. ile hastalanırken, köpek nedenli trafik kazalarına maruz kalırken susup izlemeye yol veremeyecek! Bir avuç sapkın düşünceli insanlık düşmanı dengesizin ve hayvan gıdası simsarlarının keyfi için daha fazla canımızı, malımızı ve saygınlığımızı kaybetmeye rızamız ve niyetimiz yoktur!

Ak Partili mevcut Belediye Başkanlarının #Önceİnsan dediklerinin yegane ispatı ivedilikle başıboş köpekleri toplamalarıdır! Eylem olmadan vaat ve vade hakları yoktur! CHP'li Başkanlardan hiç umudumuz yok! İzmir Konak Belediye Başkanının Dünyadaki en kutsal yerlerimizden birisi olan Caminin üzerinde köpek resmini paylaşması ile sapkınlıklarının ve saygısızlıklarının bir sınırı olmadığını zaten biliyoruz! Şükürler olsun ki Yeniden Refah Partili Belediye Başkanlarının ilk öncelikli olarak köpekleri toplayacağı en üst seviyede defalarca teyit edildi. Ak Parti ile İttifak yapılabilecek İstanbul, Ankara ve İzmir gibi şehirlerdeki ortak adayların da kesinlikle sıfır başıboş köpek politikası uygulayacağını görmek, duymak ve emin olmak istiyoruz! Cumhur ittifakının tüm liderleri başıboş köpek olmaz demişken aksi bir davranış asla düşünülemez, öyle değil mi?

#PatilerNereyeGidiyor

ABDÜL BATUR
MİMAR & KONAK BELEDİYE BAŞKANI

Halkımızın kahir ekseriyeti, partisi ne olursan olsun Belediye Başkanları #Önceİnsan diyenlerden seçilsin dua ve temennisindedir. Bu sefer kuru dua ile yetinmeyip oylarını da bu yönde kullanacağını görüyoruz çok şükür!

Süresiz Nafaka Sorununa Çözümler Hakkında

Türkiye’de 1988 yılından beri devam eden Süresiz Nafaka uygulamasının, büyük bir sosyal ve ekonomik soruna dönüştüğünü, marjinal feminist gruplar dışında kabul etmeyen kesim yok gibidir. Siyasi iktidar, bu sorunu görmek ve bazen çözüm sözü vererek umut aşılama ile birlikte, inanılmaz bir şekilde feminist hegemonyaya teslim olmuş durumdadır.

Bizzat Sayın Cumhurbaşkanının olumlu sözlerine rağmen, Aile Bakanlarının topu yargıya atarak, Adalet Bakanlarının da böyle bir çalışmamız yok diyerek, kısır döngüye çevirmesi hayret verici, umut kırıcıdır. Halkın acil sorunlarına bigâne kalan kibirli ve küstüren bir yaklaşımdır.

İktidarın süresiz nafaka konusunda güvensiz ve ikircikli tavırları, feminist STK liderinin “*Kadın hareketi olarak devlet mekanizmalarından daha güçlüyüz!*” ve “*Nafaka kanunu çıksa da uygulatmayız!*” şeklindeki meydan okumalarının acı ama gerçek olduğu fikrini vermektedir!

Türk Medeni Kanunu (TMK) 175. maddesinde “*Boşanma yüzünden yoksulluğa düşecek taraf, kusuru daha ağır olmamak koşuluyla geçimi için diğer taraftan malî gücü oranında **süresiz** olarak nafaka isteyebilir.*” hükmü açıkça varken, üstelik Avukat kökenli olan Aile Bakanımızın ısrarla Yargıtay içtihadını sorunlu göstermesi iyi niyetle açıklanamayan bir

inat ve kasıtlı engelleme haline gelmiştir. Sorun yasayı uygulayan yargıda değil, yasayı düzeltmeyen Yasama organı TBMM’de ve gündeme gelmesine izin vermeyen Yürütme organı Cumhurbaşkanlığı Hükümetindedir.

Yargının dile getirilmeyen asıl sorunlarından birisi, TMK 364. maddesinde yer alan “*Herkes, yardım etmediği takdirde yoksulluğa düşecek olan üstsoyu ve altsoyu ile kardeşlerine nafaka vermekle yükümlüdür.*” hükmünü bir nevi yok sayarak, bütün boşanan kadınların maddi yükünü sadece eski kocalarına, adeta süresiz bir ceza gibi yüklemeyi tercih etmeleridir. Aile nafakası hükmünün, kadınlar açısından fiilen yargı eliyle yürürlükten kaldırılması söz konusudur.

Öte yandan, süresiz nafaka mağdurlarının çözüm bulunması telaşıyla, boşanan kadınların çalışmasını talep etmeleri de anlaşılabilir bir durum olmakla beraber, büyük sakıncaları olan bir iştir. Her boşanan kadının kendi ayakları üzerinde durması kastıyla iş hayatına atılması, sosyolojik ve ekonomik felaketlere yol açar.

Boşanan kadının 300 gün (10 ay) geçmeden evlenmesi TMK 132. maddesine göre yasaktır. Doğum yaptığında süre kendiliğinden biter. Ayrıca eski eşiyle tekrar evlenmek istemesi veya gebe olmadığına ispatı halinde mahkeme izniyle evlenebilir. İslam dininde, boşanan kadınların gebe olmadıklarının kesinleştiği 3 hayız (adet) dönemi olan iddet süresince yeniden evlenmeleri haramdır. Kocasıyla 3 talak hakkı da kullanılarak boşanmış olması halinde tekrar hemen evlenmeleri de haramdır. TMK’da boşanan kadına konulan 300 gün süre yasağı uzun ve haksızdır! Yeniden evlenmeyi güçleştiren bu yasak makul olan 90-100 gün seviyelerine çekilmelidir.

Çeşitli nedenlerle boşanan kadınlar, zaten önceden çalışıyorlarsa yine çalışmaya devam edeceklerdir. Daha önce hiç çalışmayan bir kadının, sırf boşandığı için geçim korkusuyla çalışmaya zorlanması da bir zulümdür. Önemli ve toplumsal açıdan gerekli bir mesleği olmayan kadınların, boşanmaları halinde yaş ve sağlıkları elveriyorsa yeniden evlenmeye teşvik edilmeleri lazımdır.

Boşanan kadınların, yeniden evlenmek yerine çalışmaya itilmesinin sakıncaları pek çoktur. Öncelikle bu kadınların yanlarında çocukları da bulunuyorsa, büyük bir yük altına girmeleri, anneliklerini sağlıklı yapamaz hale gelmeleri söz konusudur. Çalışma saatlerinde çocuklarının bakımı ve eğitimi gibi yeni sorunlarla boğuşacaklardır.

Aktif cinsel hayatına ilk defa evlilikle başlayan kadınların, boşanma sonrası bu doğal ihtiyaçlarını helalinden ve güzellekle karşılayabilecekleri ortamlar ancak yeni evlilikleridir. Kadınlar cinsel dürtülerini ne kadar bastırmaya çalışsalar da psikolojik ve biyolojik açıdan bu yoksunluğu hissetmeleri kaçınılmazdır. Evli kadınların, kocalarından fiilen ayrı kalmak zorunda oldukları sürelerin dahi bir sınırı olmalıdır. İslam tarihine baktığımızda, Hz. Ömer'in evli erkeklerin 4 günde bir hanımlarına karşı kocalık vazifesini yapmaları ve sefere çıkan askerlerin de gidiş-dönüş dahil 4 aydan uzun süre ailelerinden uzak bırakılmamalarını emreden talimatları olmuştur. (Süyûtî, *Târîhu'l-ḥulefâ*, s. 129 / Diyanet Ansiklopedisi)

Boşanan kadınların yeniden evlenmek yerine çalışmaya teşvik edilmesi, ailede çocukların zarar görmesine, neslin bozulmasına, zina ve fuhşun artmasına neden olmaktadır. Ayrıca, sırf nafakanın kesilmemesi için gayri meşru nikâhsız birlikteliklerin de günümüzde çoğaldığı bilinmektedir.

TÜİK verilerine göre, şu anda Türkiye'de ana veya babası ayrı yaşayan çocuk sayısı yaklaşık 2 milyona dayanmıştır! Her 10 aileden birisinde ana veya baba tarafı eksik ev halkı bulunmaktadır. Boşanmış aile çocukları, en sık ve rahat istismar edilen, her türlü suçta karışabilen veya mağduru olabilen kesimdir.

Çocuk velayetinin, gelişim ve duygusal nedenlerle genellikle annelere verilmesi de ayrı bir sorundur. Çocuk velayetini tek başına üstlenen kadınların hem çalışması hem de yeniden evlenmesi zorlaşmaktadır. Çocukların adeta bir kanadı kırılarak, boşanan anne veya babasından mahrum bırakılması da telafisi imkânsız travmalara neden olmaktadır. Çocukların, hem anne hem de baba tarafıyla nitelikli beraberlik yaşama hakları vardır. Bu hakları içine teyze, amca, dayı, dede gibi diğer yakınlarıyla birlikte olmaları da dahildir.

Önceliğimiz, aileleri daha yıkılmadan kurtarmak ve desteklemek olmalıdır. Boşanma davalarının nedenlerine bakıldığında son 20 yılda %94-98 oranlarında gezinen asıl sebebin **geçimsizlik** olduğu görülecektir. Aile dostu kanun ve kurumsal hizmetler ile bu oranları aşağılara çekmek mümkündür. Bunun için önce yasalarımızı ve kurumlarımızı feminizmin lanetli pençelerinden kurtarmamız gerekir.

Her şeye rağmen, en sevilmeyen meşru hak olarak boşanma gerçekleştiğinde ise, çiftlerin ilişkisini çocuk gibi zorunlu nedenler dışında en kısa sürede kesmek gerekir. Nafakalar, makul tutarlarda toplu ödeme veya en fazla 1-2 yıl gibi kabul edilebilir sürelerde alınmalıdır.

Boşanma sonrası yaşı ve sağlığı elveren kadınların, yeniden evlenmeleri için çeyiz veya nakit ikramiye gibi özel kamu teşvikleri verilmelidir. Israrla evlenmek istemeyenlerin kendi ailelerince bakım desteğine alınması, ailesi olmayan veya ailesi de aşırı muhtaç durumda bulunanların ise kamu sosyal yardım vakıflarınca desteklenmesi esas olmalıdır. Bu düzenlemeler toplumsal huzuru sağlayacağı gibi, istenmeyen şiddet olaylarını da azaltacaktır.

Çocuklarımızı Nasıl Koruyup Yetiştireceğiz?

Şanı Yüce Allah-u Teala nasip etti de, 1'i kız 3 evladımız oldu çok şükür. Onları ahir zamanın ahlaksız akımlarından ve medya saldırılarından korumak için, kendimizce önlemler almaya çalıştık ebeveynleri olarak. Her birisinde farklı yöntemler deneyerek, daha güzel sonuçlar almaya gayret ettik. Güzel sonuçlar alarak mutlu olduğumuz, beklemediğimiz gelişmeler nedeniyle üzülp hayal kırıklığı yaşadığımız zamanlarda çok oldu. Kendimizle ilgili kusur ve eksikleri baştan kabul edip bir kenara koyarak, resmi veya sivil eğitim kurum ve kuruluşlarının yaşattığı güzellikler ve sorunları paylaşmak istiyorum. 3 çocuğumuzun her birisiyle ilgili farklı eğitim ve İslami terbiye deneyimlerimiz oldu. Bu yüzden kısa bir yazı olmayacak. Ancak çocukları için benzer kaygılar yaşayanlar, sabredip sonuna kadar okuyabilir

sanıyorum. Hidayet yalnızca Allah'tandır. Bizler elimizden geldiği kadar çocuklarımıza iyi bir örnek ve eğitmen olmakla yükümlüyüz. Eksik ve hatalarımızdan dolayı Rabbimize sığınarak, bütün çocuklarımızı kendilerine ve ümmet-i Muhammed'e (s.a.s) hayırlı evlatlar şeklinde yetiştirmeyi nasip etmesi duasıyla başlıyorum.

İlk çocuğumuz olduğunda her yeni anne baba gibi şaşkın ve mutluyduk. Oğlumuz en güzel davranış ve ahlaki kazandırabilmek için elimizden geleni yaptık. Allah'ın lütfüyle, Eşim o sıralar resmi bir kreşte çalıştığı için, okul öncesi eğitimde önemli bir zorluk ve olumsuz etkileşim yaşamadık. Çocuğun gelişimi içinde İslami kavramları uygun şekilde vermeye, Allah ve Peygamber sevgisini kazandırmaya çalıştık. İlkokula gidene kadar her şey çok güzeldi. Okula başladıktan sonra ise hemen her türlü çirkin söz ve davranışla tanışmış oldu maalesef. İlk zamanlar bize okulda yeni duyduğu küfürleri söyleyerek "-Anne/Baba ..... sözü veya bu hareket ne demek?" diye soruyordu. Sonuçta, oğlumuzu korumaya çalıştığımız ne kadar kötü söz ve davranış varsa, okulundayken sistematik olarak gördü ve öğrendi.

Orta okula başladığında ise kontrolün neredeyse tamamen elimizden çıktığını, İslami terbiye ve eğitim noktasında kendi yaşantımız dışında yeterince etkili olamadığımızı, deneyimlerimizin kısıtlı kaldığını gördük. Sadece dünya için yaratılmadığımızdan, ahiret yolculuğunda çocuklarımıza iyi bir terbiye ve eğitim vermekle sorumlu olduğumuzun da idraki ile farklı çözüm yolları aramaya başladık. Araştırmalarımız ve güvendiğimiz bazı dostların tavsiyeleri neticesinde, oğlumuzu Süleyman Hilmi Tunahan Hocaefendi'nin bağlılarıncı idare edilen talebe yurtlarına gönderdik. Orta 2. sınıftan itibaren Lise bitene kadar bu yurtlarda kaldı. Hafta sonları evci gelmesi ve yaz tatilinin kısa bir bölümü dışında hep oralarda bulundu. Oğlumuzdan ayrı kalmak gerçekten çok zordu. Hafta içinde ziyaretlerine giderek, eve geldiğinde nitelikli beraberlikler yaşamaya çalışarak kolaylaştırmaya çalıştık. Güvenilir bir ortamda bulunması, düzenli namaz kılmayı ve Kur'anı Kerimi hakkıyla okumayı öğrenmesi, derslerine çalışabileceği imkanların sağlanması en önemli ümitlerimiz ve tesellimiz oldu. Biz bunları düşündük ve yaşadık. Peki oğlumuz ne hissetti? İlk başlarda yurda gitmeyi hiç istemedi. Bazen birilerine kızdığı için, bazen hastalandığını söyleyerek hep ayrılmaya çalıştı. Bizse, bahane bile olsa her halini ciddiye alarak, gerek hastane desteğinden, gerekse hocalarıyla özel görüşmelerden veya okulundaki öğretmenleriyle yakın iletişimden kaçınmadık ama, ona karşı da dik durarak yurda devamını sağladık. Ondaki güzel gelişmeleri

de gördükçe şevkimiz arttı. Zamanla uyum sağlayıp, evdeyken yurdu özlediği günlerde oldu. Ama genel olarak bizi hep suçladı ve kendince cezalandırmaya çalıştı. Yurtta öğrendiklerini uygulamaktan veya göstermekten kaçındı. Bizler iyi ki göndermişiz, ne kadar iyi oldu demeyelim istedi. Bugün geldiğimiz noktada, memnuniyet oranı vermek gerekirse tahminen %60 oranında iyi ki göndermişiz diyebiliyorum. Olumlu sonuçlarımız; gerçekten güzel bir Kur'anı Kerim eğitimi almış olması, namaz kılmaya ehemmiyet verilmesi, düzenli ders çalışabileceği imkanların ve öğretmenlerin sağlanması, yeme-içme ve barınma noktasında gözümüzün arkada kalmaması ve okulunda kötü alışkanlıkları olan çocuklardan nispeten korunabildiği kontrollü bir çevre içinde büyümesidir.

Yurtta kalan evladımızdan en önemli beklentimiz, istikrarlı bir şekilde severek namazına devam etmesiydi. Maalesef, hafta sonları izinli geldiğinde gördüğümüz namazı ihmal alışkanlığı, evde kaldığı zamanlarda da devam etti. Şunu anlamış olduk: İbadetler için gerekli bilgiler alınmış ama ibadet sevgisi ve devam şuuru eksik kalmıştı. Gelecek için en büyük kaygımız bu minvalde oldu. İyi bir Üniversite eğitimine başladığı ve gençliğin heva ve heveslerinin yükseldiği bu dönemde, tahkiki iman sahibi olması ve sorularına karşılık bularak, mutmain bir kalple yaşaması için çaba gösteriyoruz şimdi. Korku ve ümit içindeyiz. Rabbim yardımcımız olsun.

Çocuğumuzla birlikte, bizimde yaşadığımız bu yurt tecrübesinden olumsuz etkilenmeler de yaşadık. Benzer kararları verecek olanlara bir deneyim paylaşımı olması için yazıyorum. Buraları kötülemek amacıyla değil, geliştirmek ve etkinliğini arttırmak için. Çocuklarımızı kendi evlatları gibi görüp, 24 saat süren gayret ve hizmetlerini esirgemeyenlerin hepsinden Allah razı olsun. Beşeri sistemler hatalarla maluldür. Hayırlı işleri daha fazla olsun diye uğraşmalıyız.

Her ne kadar, daha iyi yetişiyorlar ve geç kalınmamış oluyor deseler de, çocukların orta okuldan itibaren evden ayrılması, aile bağlarında ciddi kopmalara ve psikolojik travmaya neden oluyor. Bu yüzden lise döneminde yurt deneyimi yaşamaları bence daha uygundur. Bizim evladımız dışa dönük, öz güveni yüksek yapıda olduğu için, Orta 2'den başlarsa çok zorlanmayacağı kanaatindeydik. Yine de olumsuz etkisi oldukça fazla oldu. Ergenlik öncesinde çocukların aile içinde kalması gerekir. Bizlerde yatılı lisede okuduğumuz için, faydasına

inanarak oğlumuzu gönderdik. Ama sonuç çok güzel olmadı. Yurtta kalan çocuklar, hemen her vaktini burada geçirdiği için fiilen ailelerinden kopuk yetişiyorlar. Ergenlik döneminde teslim ettiğiniz çocuğunuz koca bir adam olarak karşınıza geldiğinde çok şey kaçırdığınızı daha iyi anlıyorsunuz. Çocuğunuzun geleceği ve ahiret hayatı için böyle bir fedakarlık yapmış olmanıza rağmen, netice tatmin edici olmayınca hüsrana duygusu ağır basıyor. Yurttaki hocaları fiilen aileleri önemsizleştiriyor ve sanki, aileler onlara talebe çıkararak kuluçka makinesi seviyesine düşürülüyor. Sözlü olarak bunun tersini söyleseler de, fiili durum bu şekilde. Hayatlarının en önemli anları yurt organizasyonu içinde olsun istiyorlar. Sınavları, bayramları, özel günlerini hep onların yanında geçirsin istiyorlar. Yaz tatillerinde bile! Hocaların yaşantılarındaki etkileri anne babalarından çok ileride olsun istiyorlar. Bunların yanına birde rabita uygulamaları eklenince olay bambaşka boyutlara taşıyor. Kendilerini halktan soyutlayıp kapalı bir cemaat haline getirmeleri de cabası. Namazları ayrı, takkeleri ayrı, kurbanları ayrı, umre ve hac organizasyonları ayrı, Cumaları bile ayrı kılıyorlar. Bu durumları ve oğlumdaki gelişmeler nedeniyle Üniversite döneminden itibaren fiilen oğlumun ilişkisini kesip okuluna evimizden gidip gelmesini istedik. Şimdilerde, acı-tatlı olaylar eşliğinde açığımızı kapatmaya çalışıyoruz. Özellikle Kur'anı Kerim eğitimi açısından Lise döneminde çok hayırlı hizmetleri var. Bu yüzden Ortaokul-Lise döneminde tercih etmiştik. Evladı için bu yurtları düşünenlere Lise dönemi için tavsiye de bulunabilirim. Eğer aynı yurtlar içinde öğretmen ve hoca olarak kalmayacaksa Üniversite döneminde ayrılmaları ve farklı müspet ortamları da görmeleri daha sağlıklı olur.

Küçük oğlumun daha içe dönük olması ve abisinde yaşadığımız deneyimler yüzünden, yurda göndermeyip evde kalmasına karar verdik. Mahallemizdeki bir İmam Hatip Orta Okuluna yazdırdık. Ufak tefek sorunlar çıksa da, genel durum iyi gibi gözüküyordu. Temel inanç değerlerimizi biz verdikten sonra, ilmi eksiklerinin tamamlanması açısından okuluna güvendik ama hata etmişiz! İmam Hatip Orta Okulu diye güvendik ve çok fazla sorgulamadık. Çocuk namazını kıl deyince kılıyordu, hatta bazen Cuma günleri okulca sabah namazında camilere de götürmemiz için organize oluyorlardı. 3. yılı bitirip 4. sınıfa geçtiği bu yılki yaz aylarında biraz şüphelenince, namaz duaları ve sureleriyle ilgili acı gerçeği öğrendim. Oğlumuz, namaz dualarını ve surelerinin çoğunu bilmiyor, bildiklerini de düzgünce okuyamıyordu. Sözde, Arapça ve Kur'anı Kerim eğitimi almasına rağmen, Fatiha suresini bile tecvitle okumaktan acizdi. Meğer hocaları hiç öğretmemiş. Ödev olarak bile vermemişler. Bu nasıl İmam Hatip Okulu? Faydasını göremeyeceksek çocuklarımızı buraya neden gönderelim?

Şeklinde isyan edip, Milli Eğitim İlçe ve İl Müdürlüklerine dilekçeler yazdım. Okulda öğrenemediği sure ve duaları evdeyken ezberletmek zorunda kaldım. Meğer, Milli Eğitimde erkek din dersi öğretmeni kıtlığı varmış! Kur'anı Kerim derslerine girecek erkek hoca bulamıyorlarmış. Böyle söylendi bize, ama tatmin edici bulmadık. Şimdi, 3 yılı bizim açımızdan etkisiz geçmiş ve üstelik İmam Hatip okullarından soğumuş bir evladımız var. Bu sene Liseye geçişte hangi okula gideceği üzerine psikolojik mücadele içindeyiz. Lise dönemi farklı ve daha doğru olur umuduyla İmam Hatip Lisesine göndermek istiyoruz. Ama evladımız gitmek istemiyor artık. İmam Hatip Orta Okullarını tabela okulu olmaktan kurtaramayan sorumsuz yetkililerden razı değilim ve hakkımı da helal etmiyorum. Kemiye kadar keyfiyete de değer verilmelidir. İmam Hatip okullarını bolca açıp içlerine yeterli ve yetkin din dersi öğretmeni koyamayan, daha da acısı, ateist veya din karşıtı olduğunu açıkça izhar eden farklı branş öğretmenlerini, en azından bu okullardan uzak tutamayan idarecilerin vebalini düşünemiyorum. Devletin okulundan da fayda göremezsek ne yapacağız, nereye göndereceğiz evlatlarımızı? Çocuklarımız İmam Hatip okullarına bile gitse mutlaka sorgulayıp gerçekten öğrenip öğrenmediklerini kontrol etmemiz şart oldu. Velileri uyarmak için yazıyorum bunları. Din derslerinin diğer okullardan fazla gibi olması sizleri yanıltmasın. Tüm öğretmenlerini tanımaya ve verdikleri eğitimleri irdelemeye çalışmalıyız. Bu da ancak çocukla sürekli iletişim içinde olmakla gerçekleşebilir. Veli toplantıları kanaat sahibi olmak için yeterli gelmiyor.

Biricik kızımızı da, yaşı uygun olunca ağabeyleri gibi kreş eğitimi ve bakımına vermiştik. Şartlarımız bunu gerektiriyordu. Bildiğimiz ve kamu adına işletilen bir yere göndermeye başladık. Kızımıza da, evdeyken anlayabileceği şekilde değerler eğitimi vermeye çalıştık. Yaşına ve aklına uygun şekilde, sevdirek benimsetmeye uğraştık. Kreşe başladıktan bir süre sonra, bazı şeylerin ters gitmeye başladığını fark ettik. 3-4 yaşlarındaki kızımıza çok yoğun ve abartılı şekilde Atatürk şiirleri ezberletiliyor ve benzeri öğretiler yapılıyordu. Evdeki hallerinden ve tekrarlarından bunun gerçekten fazlaca yapıldığını gördük. Öyle ki, daha önce “-Bizleri kim yarattı yavrum, biliyor musun?” şeklindeki sorumuza tatlı diliyle “-Allah yarattı” derken, aynı soruya “-Atatürk yarattı” demeye başladı. Bunun dışında, yılbaşı geldiğinde ayrıca yoğun bir Noel Baba propagandasına da maruz kalınca, (ilgili yazımı [buradan okuyabilirsiniz](#)) resmen evladımızın değerler sisteminin alt üst edildiğini görüp, bulunduğu kamu kreşinden alarak özel bir kreşe verdik. En azından değerler eğitimini yerli yerinde alması ve evdeki öğretilerimizle çelişmemesi için. Atatürk'ün, Türkiye için çok önemli bir

insan olduğunu ve bizler gibi ömrünü yaşayarak sonra vefat ettiğini, Noel Baba efsanesinin uydurma ve Hristiyanların bayramlarıyla ilgili olduğunu tekrar öğretilene kadar oldukça zorlandık. Anaokulundaki çocukların torna misali kalıplar içinde, inanç sistemlerinin iğdiş edilmesi kabul edilir bir durum değildir. Noel Babanın rahatça girdiği yerlere Allah ve Peygamber sevgisinin sokulmaması ne büyük bir acıdır. Rabbime şükürler olsun ki kızımız çok geç olmadan, daha güzel ve sağlıklı bir ortamda, okul öncesi eğitimlerini değerlerimizle birlikte alabildi. Şimdi ilkokula devam ediyor. Kız çocuğu olan her duyarlı Müslümanın gelecekteki umut ve endişelerini bizde içimizde büyütüyoruz. Sağlam bir inanç yapısı olacak mı? Tesettürü sırf örtü olarak değil, ibadet aşkı ve şuuruyla birlikte benimseyip uygulayabilecek mi? Hayırlı bir eş ve anne olmasını sağlayacak, duruma göre kendisine ve milletimize meşru faydaları olacak eğitimlerini tamamlayabilecek mi? Vakti gelince hayırlı ve mutlu bir evlilik kısmet olacak mı?

Bizler, çocuklarımız için bunları yaşadık. Yaşadıklarımızdan dersler alarak, dünya ve ahiret hayatımızı iyileştirmeye çalışıyoruz. Şüphesiz eksiklerimiz ve hatalarımız çoktur. Zaten, bunları biz yaşadık başkaları da belki yaşamadan tedbir alır, veya bizden daha deneyimli olanlarda bizlere güzel tavsiyelerde bulunur diye paylaşıyorum. Her çocuk özeldir. Anne babalar olarak bizlerde her çocuğumuzda farklı şeyleri yaşayıp öğreniyoruz. Rabbimiz, kendisine inananları istikametten ve iyilikten ayırmasın. Yöneticilerimize ve kanaat önderlerimize basiretli olmayı, hak ve adaleti gözeterek icraatta bulunmayı nasip etsin. Kalplerinden Allah korkusunu ve sevgisini eksik etmesin ki, zulüm ve yanlışlara meyilleri olmasın.

Sevgili kızımın ana okulunda öğrenip okuyarak bizleri mesrur ettiği Talebe Duasını bütün Müslümanlar adına amin diyerek paylaşıyorum:

Görselin

Kaynağı: <http://www.thejakartapost.com/life/2016/09/30/parenting-event-seeks-to-educate-youth-families.html>

Zoraki Kahramanlar: Çalışan Anneler

Kadınlar hakkındaki duygu ve düşüncelerimi daha önce bazı [yazılarımda](#) ifade etmeye çalışmışım. Kadınların hayatımızdaki yeri ve önemi kutsal kaynaklar başta olmak üzere, her platformda dile getirilen saf bir gerçekliktir. Kadınlığın **zirve noktası** ve insanlığın bekasını sağlayan durumda **anneliktir**. Bir eş ve anne olarak üstlendikleri sorumlulukların dışında, ayrıca yaşam şartları ve diğer nedenlerden dolayı çalışma hayatında da yer almaları, onları inanılmaz bir yük ve stresin altına sokuyor. Üstelik, çalışan annelerden beklentilerimiz çalışmayanlardan farksız olunca, kaçınılmaz şekilde **zoraki kahraman** rolüne giriyorlar.

Çalışan anneler, bir kadın olarak, hemcinslerinin iş hayatında yaşadıkları bütün zorlukları doğrudan paylaşıyorlar. Annelikten kaynaklanan **ek sorumlulukları** ise, iş ve duygu yüklerini arttırdığı gibi; yoğunlaşan baskı ve dayatmalara karşı daha fazla sabır gösterip, **ailelerinin hatırına** katlanmak zorunda oldukları **azapların** içine sokabiliyor. Anelik ve kadınlık görevlerinin yanına, sorunlu bir iş ortamının da eklenmesiyle kadınların bedenen ve ruhen güçlü ve hızlı bir ivme ile **yıprandıklarını** rahatlıkla görebiliriz. Bazı kadınlar, zorlu ev ve annelik görevleri nedeniyle, nispeten rahat olan iş yerlerinde resmen

dinlenircesine çalışırlar. Bu kadınlar şanslı sayılabilen gruptadır. Büyük bir çoğunluğu ise, ağır iş mesailerinden sonra tıpkı erkekler gibi dinlenebilecek bir ortam ve zaman bulamadan, 2. ve 3. mesailerini yapan işçiler gibi **ev ve annelik** görevlerine devam ederler.

İş hayatı **ekonomi** ile doğrudan ilgili olduğu için, **özel sektörün** ekonomik çıkarlarını zedeleyecek şekilde, çalışan annelere yönelik etkili koruma ve **ayrıcalıklar** göstermesini beklemek safdillik olur. Anne ve kadın dostu uygulamalar yapan ve bazen diğer firmaların çok önüne geçebilen firmalarda dahi, bu uygulamalar bir nevi **sosyal sorumluluk** ve **marketing** faaliyeti gibi üretildiğinden, sembolik ve kota **limitleri** içinde kalıyor. Piyasaların temel yönetmeni ve kural koyucusu olarak, **kamu gücünü** kullanan devletin ve devleti yöneten **Hükümetin** politik söylemleri ile pratik uygulamasının en kısa süre içinde örtüşmesi ve çalışan anneler özelinde hayata geçmesi sağlanmalıdır. Nüfus yapımızı korumak için her ailede en az **3 çocuk** hedefini fiilen gerçekleştirebilecek **güven** ve **imkan** ortamını hazırlama işi, büyük ölçüde devletimize düşüyor. Bu yazı ile bazı sorunlu noktalara dikkat çekerek, çözüme yönelik **katkıda** bulunmak istedim.

Yetersiz ücretler, kötü çalışma koşulları, nitelikli tatil yoksunluğu gibi genel sorunların dışında, çalışan anneler açısından iş yerleri ile ilgili **temel sıkıntıları** şöylece sıralayabiliriz:

- **Ev ve iş yerleri arasındaki mesafe ve ulaşım zorlukları,**
- **Mesai saatleri ile okul saatleri arasındaki uyumsuzluk,**
- **İş yerlerinde kreş olmaması, diğer kreşlerin uzak veya pahalı olması gibi sorunlar,**
- **Mesai saatlerinin uzunluğu nedeniyle eş ve çocuklarına yeterince vakit ayıramamaları,**

İş yerine yakın yerde **ikamet** etmek, esasen bütün çalışanlar için gerekli ve değerli bir kolaylık demektir. Söz konusu kadınlar ve çalışan anneler olunca, bu durum daha da kritik hale geliyor. Uzak yerde çalışan annelerin; erken kalkıp geç gelmesi gerektiği için, **ailesinin** günlük yaşantısından kopması, kendisine ve ailesine daha az vakit kalması, uzun yolculuklar

nedeniyle daha çok **yıpranması**, gün içinde ailesi ile ilgili **acil** bir durum geliştiğinde hızlı şekilde yanlarına gidememesi gibi kronik sorunlara yol açıyor. İstanbul'un **Anadolu** yakasında oturup **Avrupa** yakasında çalıştığım dönemde, günlük ortalama 3 saatim **yolda** geçiyordu. Mesai sırasında ailemden birisinin **acil** ihtiyacı olduğunda, en erken 2-3 saatte ancak yanlarına gidebiliyordum. Bu durum bir baba olarak beni **yıpratıp** aileme karşı **faydasız** kaldığım duygularına neden oluyordu. Aynı şartlarda çalışan kadın iş arkadaşlarımızın **ıstırabını** da her zaman gözlemliyordum. **Önerilerim**: Başta kadınlar olmak üzere çalışanların **iş yerlerine yakın** oturabilmesi için **teşvik** ve kolaylıklar sağlanmalıdır. En azından aynı **ilçe** sınırları içinde ikamet edebilmeleri için; gerek **tayin** noktasında, gerekse **yeni ev** alımı gibi durumlarda teşvik edici kolaylıklar ve **vergi indirim**i gibi destekler verilmelidir.

Sabah saat **08:00**'de işe başlayan bir kadın çalışan, evinde kimsesi yok ise (artık hepten çekirdek aile yapısına döndüğümüz için, kentlerde geniş aileler yok denecek kadar azaldı) ilk öğretimde saat **08:50**'de dersi başlayan çocuğunu ne zaman ve nasıl **okula götürecektir**? Servis tutsa bile servise **kim** teslim edecek? Daha da kötüsü, öğleden sonra saat **14:30**'da dersi biten çocuğunu **kim** alacak? Rica minnet **etüd** uygulaması yapan okullarda saat **16:00**'da biten etüd derslerinden sonra yine kim alacak çocukları? Mesai saat **17:00**'den önce bitmiyor çünkü. **Önerilerim**: Kadın çalışanların mesailerini ile okulların ders başlangıçları **ortak** şekilde dikkate alınarak düzenlenmelidir. Çocukların gelişim ve ihtiyaçları nedeniyle ders saatlerinin başlangıç ve bitişleri mesai saatlerine eşitlenemiyor ise çalışan annelerin ilk öğretim çağında çocukları olması halinde onlara **özel mesai** uygulaması yapılmalıdır. Devlet sadece **süt bebekleri** için günlük 1,5 saat izin vererek **sorumluluğunu** yerine getirmiş olamaz. Lise çağına kadar, çocuklu annelere özel **imtiyazlar** tanınması gerekir. Arada oluşan mesai kaybı, **bütün toplumun** karşılaması gereken bir **bedeldir**.

Çalışan kadınlar için, **çocuk** sahibi olmak katlanılamaz ölçüde zorlukların altına **gönüllü** girmek gibi, ağır bir duygudur. Bir yandan eşile birlikte **evlat** sahibi olmanın getireceği **mutluluk** ve tamamlanmış aile **özlemi** yaşanırken, diğer yandan hem çalışıp hemde çocuğun büyütülmesi sürecindeki **zorluklar** anne ve baba adaylarını **yıldırıp** bağrılarına taş bastırarak mecburi **ertelemeye** neden olmaktadır. Bu durumda; ya **ileri** yaşlarda çocuk sahibi olmayı ya da **1** veya en fazla **2** çocukla **yetinmeyi** mecbur görürler. **Doğum sonrası** memur veya

işçi annelere verilen **ücretli izin** bir kaç aydan fazla değildir. İznin **bitmesi** ile ilk sıkıntılı karar verilir. Bebeği **büyütebilmek** için 1-2 yıllık **ücretsiz izin** alınır veya bebeği ücretli/ücretsiz **bakabilecek** birileri ayarlanarak işe başlanır. Bebeğini bırakıp işe giden **annelerin** her zaman bir kanadı kırık olur ve **aklı** bebeğinde kalır. Evde bakım aşaması bitince bu sefer kreş/çocuk yuvası **koşturmacası** yaşanır. Kreş **fiyatlarının** yüksekliği, çocuğu kreşe bırakıp **mesaiye** yetişmenin stresi, çocukların yaşadığı **travmalar** gibi etkenler bezginlik ve **mutsuzluk** kaynağıdır. **Önerilerim:** Okul öncesi yaşlarda çocukları olan kadın çalışanlar için, 0-6 yaş arası çocuklarını getirebilecekleri **kreşlerin** iş yerlerinin standart bir **birimi** olarak açılması gereklidir. Çocuklu anneler için kreş hazırlanması bir **lütuf** değil temel ihtiyaçları için **gerekli** bir durumdur. Çalışan kadınlara kendi iş yerlerindeki kreş hizmeti **ücretsiz** olmalıdır. Kreşin personel ve diğer giderleri çalıştığı **kurumun** döner sermayesi veya genel bütçesinden **karşılmalıdır**. Özel kurumlarda kendi sermayelerinden karşılayarak **işletme gideri** şeklinde gösterebilmelidir. Çalışan annelerin günün belirli zamanlarında çocuklarını **ziyaret** edebilmelerine fırsat verilmelidir.

Kadınların **mesailer**i toplumun geleceği de dikkate alınarak özenle **hesaplanmalıdır**. **Mutsuz** kadınlar ve anneler; toplumun temel yapısı olan **aile** kurumunun temelden **sarsılmasına**, evliliklerin çabuk **yıkılmasına**, genç nüfusun **yetersiz** kalmasına ve var olan çocuklarında **sağlıksız** şartlarda **verimsiz** eğitimle büyüyüp toplumun **geri kalmasına** neden olacaktır. Kadınların ve özellikle çocuğu olan çalışan kadınların **tam gün mesai** yapmaları toplum kültürünün ve geleceğinin altına konulmuş dinamit gibi **tehlikelidir**. **Önerilerim:** Kadınlar çocuk sahibi olduktan sonra günlük **en fazla 6 saat** mesai yapmalıdır. Ayrıca evden çalışma ve **yarı zamanlı** çalışma halleri işlerin durumuna göre anneler için kolay uygulanabilir şekilde **teşvik** edilmelidir. Fazla mesaiye zorlayan kural ve yönetmelikler **kanun gücüyle** düzeltilmeli ve istismar edenler için kayda değer cezai **yaptırımlar** ön görülmelidir.

Bütün bu yorumlarımdan sonra denilebilir ki, **kadınlar** özellikle anne olanlar **hiç mi çalışmasın?** Bende diyorum ki; Kadınlar bizim rahatlıkla istismar edebileceğimiz **ucuz iş gücü** kaynağımız değildir. Toplumun temel yapı taşlarından ve en kıymetli **değerlerimizdendir**. Sağlıklı bir kadın ve anne ögesinin olmadığı toplumlar

bozulmaya ve **dağılmaya** mahkumdur. Kadınların ve özellikle annelerin piyasada **kuralsız** ve kolayca **istihdam** edilmesi tıpkı likit para gibi **geçici** bir rahatlık ve **refah** etkisi yapabilir. Ancak kaynaklar **sınırsız** değildir. En değerli **varlıklarımızı** nakde çevirip, günü kurtarmak için **harcadığımızda** yerine koyamayacağımız **kayıplar** yaşayabiliriz. Kadınlara **özel hizmetler** veya kadınların yüksek değer katacağı **meşru işler** nedeniyle mutlaka kadın çalışanlara **ihtiyaç** duyuluyor ise bunun **bedeli** uygun şekilde **ödenmeli** ve toplumun geleceği açısından güçlü kurallar ile kadınlar ve anneler **koruma** altına alınmalıdır. **Kadın emeği** gibi değerli bir ürünü sağlamak isteyen kurum veya işletmeler **hakkını** vermeye de **razi** olmalıdır.

TÜİK'in 7 Mart 2016 tarihli "**İstatistiklerle Kadın, 2015**" Haber Bülteni çok önemli **sorunlarımıza** işaret ediyor. **Okuma yazma** bilmeyen **kadın** nüfus oranı erkeklerden **5 kat fazla!** Kadınlar ortalama **24** yaşlarında evlenip, **35** yaşlarında boşanıyor. Kadınların **eğitim** oranı yükseldikçe **çalışma** oranı daha fazla artıyor ama her eğitim seviyesinde **kadın çalışanlar** erkeklerden **daha az** ücret alıyor. Yani açıkçası kadınlar halen **sömürülüyor**.

İdeal durum ile **fili** durum arasında fersahlar boyu **mesafe** olduğunu görüyoruz. Öyleyse yapacak çok **işimiz** var. **Zoraki Kahramanlarımıza** sahip çıkmalı ve onlara layık oldukları değeri her açıdan göstermeliyiz. **Neden** bu kadar ilgiliyim? Bizim evde de harika bir **zoraki kahraman** var da ondan...

Kaynaklar:

- Ana görsel:

<https://yaramasri.wordpress.com/2014/10/21/how-mumpreneurs-survive-working-from-home/>

- İç

görsel: <http://www.colouritbright.com/10-reasons-why-working-moms-are-super-heroes/>

- <http://www.tuik.gov.tr/PreHaberBultenleri.do?id=21519>

Rızkımız Teminat Altında Değil mi?

Koreografi terimini duymayan kalmamıştır her halde. Eski Yunan veya Latin kökenli bu terimin üzerinde anlaşma sağlanmış bulunan karşılığı “**Adım Tasarımcılığı**” veya “**Dans Besteciliği**”dir. Koreografisi düzgün yapılmamış her türlü dans vb etkinliğin başarılı olamayacağı ve beklenen sonuca götürmeyeceği açıktır. Koreograflar öncelikle mekânın boyutları ve sınırları başta olmak üzere, sestem ışığa kadar pek çok unsura dikkat ederek çalışırlar. Etkinliğin **başlangıç** ve **sonunda** olunacak noktalar mutlaka bellidir ve etkinliği icra edenler bu sanal veya fiziksel noktaları dikkate alarak hareket

ederler. **Günlük hayatımızda yaptığımız her şey aslında bir koreografi içinde gerçekleşir.** Olayları ve karşılaştığımız yeni durumları mutlaka idrakimizde yer alan veriler ve deneyimlerle karşılaştırır ve bu şekilde anlık hükümler vererek ilerleriz. Yiyip içtiğimiz şeylerin tadından tutun, sıcaklığından sertlik derecesine kadar, her şey **önceden oluşmuş** bir koreografiye göre işlem görür. Sıcak bir çayı içerken veya dondurma yerken yaptıklarımız gibi. Genelde kendi deneyimlerimizle oluşan koreografilere göre davranmamız gayet doğal ve gereklidir. Ancak, tamamını ustaca bilmediğimiz dansları kafamıza göre yapamayacağımız için; belirlenmiş koreografileri **öğrenmek** ve **uygulamaya** çalışmak zorundayız. Nerede durup nerede hareket edeceğimizi buna göre belirleriz. Bazı kavramları tartışmak veya değerlendirmekte buna benzer bir yaklaşımı zorunlu kılar. En başta da dinle ilgili olanlar için. Dini konularda konuşup tartışmak veya fikir üretmek için **durak noktalarımızı** ve **doğal sınırlarımızı** bilmek zorundayız. Kaynağını dinin kendi temellerinden yani **Kitap, Sünnet, İcma** ve **Kıyas** hiyerarşisine uygun şekilde almayan her türlü görüş, ancak sahibini bağlar ve din adına ahkam kesme hakkını vermez. Kişisel görüşlerimizi dine mal etmeye kalkmak büyük bir cinayettir. Hayatı çepeçevre kuşatan İslam dini bize her konuda doğru sonuca götürebilecek unsurları barındırır. Yeter ki görmek isteyelim. Burada daha net bir ifade olarak **Mihenk Taşını** kullanabiliriz artık. İslam dini içinde özellikle “**Kur’an-ı Kerim**” ve onun hayata geçmiş halini ifade eden “**Sünnet-i Seniyye**” en temel mihenk taşlarımızdır. Bu mihenk taşlarına göre **teneke** çıkan şeyler için dünyalar dolusu **altın** ve **gümüş** olsa kıymeti yok; **altın** çıkan şeylerde en basit **cam parçası** olsa da değeri pek çoktur.

Gelin bir konuyu beraberce ele alalım. **Dünyada nüfusun çoğalması ve beraberinde**

gelişen durumlar hakkında ne düşünüyoruz? Büyük oranda yönetiminde söz sahibi olamadığımız kamuoyu, medya ve uluslararası güçlerin yaklaşımı ve nefislerimizin neler düşündüğü aşağı yukarı belli. Bu konuda görüş beyan etmeye, yani dansa başlamadan önce **sınırlarımızı** belirleyelim ki **dünyada** ve **ukbada** rezil olanlar safına yazılmayalım.

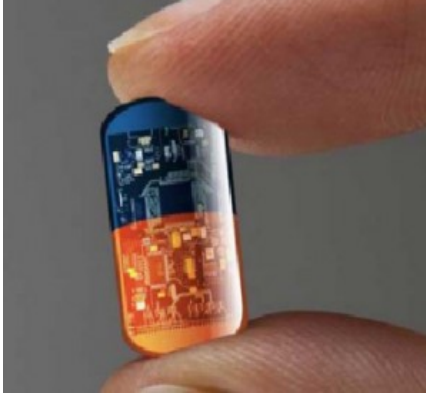
Yüce Rabbimiz Hud Suresinin 6. Ayetinde buyuruyor ki: **“Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızkı Allah’a ait olmasın. Her birinin (dünyada) duracakları yeri de, (öldükten sonra) emaneten konulacakları yeri de O bilir. Bunların hepsi açık bir kitapta (Levh-i Mahfuz’da yazılı)dır.”**

Hz. Ayşe (R.A.) Validemizden rivayetle, **Sevgili Peygamberimiz** (S.A.S.) buyurdu ki: **“Nikâh benim sünnetimdir. Kim benim sünnetimle amel etmezse benden değildir. Evleniniz! Zira ben, diğer ümmetlere karşı siz(in çokluğunuz) ile iftihar edeceğim. Kimin maddi imkânı varsa hemen evlensin. Kim maddi imkân bulamazsa (nafile) oruç tutsun. Çünkü oruç, onun için şehveti kırıdır.”**

Demek ki;

1. **Rabbimiz** gelmiş ve gelecek her türlü canlının rızkına kefildir ve kefaletini her an yaratmaya devam ederek yerine getirendir.
2. Müslümanların evlenmesi ve çoğalması **Sevgili Peygamberimizin** (S.A.S.) emri ve sünnetidir.

Konuya ayrıntılı şekilde dalmadan önce, İslam’ın bir sistemler bütünü olduğunu ve kişi veya toplumlardan kaynaklanan eksikliklerin İslam’a mal edilemeyeceğini, bir **referans** zamanı ve kişileri vermek gerekirse en başta **Sevgili Peygamberimizi** (S.A.S.) ve yaşadığı **Asr-ı Saadet** içindeki **Ehl-i Beyt** ve **Sahabe-i Kiramın** örnek alınması gerektiğini ifade etmiş olalım. Çünkü İslam’ın diğer yaklaşımlarını dikkate almadan kuru bir nüfus çoğalmasını istediğini farz etmek büyük bir hata ve insafsızlık olur. Bugün dahi ulaşılamayan bir sosyal dayanışma ve kardeşlik şuurunu tanımlayan İslam yapısındaki nüfusun artması ancak hayırlı ve güzel sonuçlar doğurur. Yine de su-i zanda bulunanların vebali kendi üzerinedir.

Dünyanın en zengini kimdir diye sorsak hemen herkes düşünmeden cevap verebilir: **Bill**

Gates! 79,2 Milyar Dolar'lık adam. **Microsoft**'un kurucu ortağı, ABD'li iş adamı. Aktif ticaretten ayrılmış ve sözüm ona hayır işlerine ağırlık vermeye başlamış. En büyük ideallerinden birisi de Dünya'da gittikçe artan **nüfusu azaltmak** ve modern teknolojilerin yardımıyla **nüfus artışını kontrol altında tutmak!** En güncel çalışmaları da uzaktan kontrol edilebilen, **kadınların** kalça veya kol gibi yerlerine yerleştirilebilen, **geçici kısırlık** sağlayan **doğum kontrol çiplerini** üretmek ve en geç **2018** yılında pazara yaymakmış. Allah bilir, sonrasında çocuk yapmayı bile lisansa bağlarlar(!). **Halk arasında aşuların kısırlığa yol açtığı rivayeti** öteden beri var olup, belirli zamanlarda resmi ve özel kampanyalarla yok öyle bir şey, cahillik etmeyin, aşularınızı yaptırmazsanız çocuklarınız ölür denir ve bizde öyle bilip öyle davranırdık. Peki, **aşuların doğum kontrolü için kullanıldığını açıkça itiraf eden ve bu konuda büyük kaynaklar harcayan Bill Gates olursa ne diyeceğiz?** Aşağıda linkini verdiğim, önceleri açık olan fakat sonradan gizlenen 2010 yılındaki TED konuşmasının 2. dakikasında **Bill Gates** şöyle diyor: *"The world today has 6.8 billion people. That`s heading up to about nine billion. Now if we do a really great job on new vaccines, health care, reproductive health services, we could lower that (number of 9 billion) by perhaps 10 or 15 percent. But there we see an increase of about 1.3 (billion)"*

Yani, "Dünyada bugün 6,8 milyar kişi var. Yaklaşık dokuz milyara doğru gidiyor. **Şimdi bizler yeni aşular, sağlık bakımı, üreme sağlığı hizmetlerinde gerçekten harika bir iş yaparsak belki de bu rakamı yüzde 10 ya da 15 oranında düşürebiliriz.** Ama görüyoruz ki yaklaşık 1,3 milyar artış var." Açıkça anlaşıldığı gibi geleneksel ve modern nüfus planlama yöntemlerine artık aşılarda eklenmiş durumdadır. Bu durumda kendimizi ve **neslimizi** nasıl koruyabilir ve kontrol edemediğimiz aşı ve ilaçlara hatta, biyolojik silaha dönüştürülebilen **gıdalara** ne kadar güvenebiliriz?

1950'li yıllarda **Türkiye**'de **Marshall Planı** çerçevesinde, güya yardım olarak dağıtılan ve çocuklarımıza ısrarla içirilen **süttozlarından** hemen sonra; **1960**'lı yıllardan itibaren **Anadolu**'nun ücra yerlerinde dahi, o zamana kadar pek görülmemiş **Çocuk Felci** hastalığının salgınlar halinde çıkmasına **tesadüf** deyip geçebilir miyiz? Hastalığı ortaya çıkarıp sonra yıllar boyu sürecek **aşılama** hizmetleri için kendilerine **bağımlı pazar sömürgesi** kuranlar dostumuz olabilir mi?

Bill Gates gibi, özellikle **Yahudi** kökenli zenginlerin, öncelikli **sosyal sorumluluk** projelerinin **nüfus planlaması (azaltılması)** olduğuna dair pek çok örnek ve belge sunmak mümkün, ama meramımı arz edebildiğimi varsayarak uzatmıyorum. Farklı zamanlarda okuyup duyduğumuz bazı bilgileri kısaca hatırlatmak ve sonrasında, arka planda yattığına inandığım düşünceleri analiz ederek konuyu bağlamak isterim.

Dünya çapında nüfus azaltma çalışmaları yıllardan beri yapılırken; **ABD**'de nüfusun **200 Milyonu** geçtiği anlaşıldığında **şampanyalar patlatılarak kutlama** yapıldığını, **Danimarka**'nın evli çiftlerin çocuk yapmaları için **bedava tatil** kampanyaları düzenlediğini, **Avrupa**'da bazı ilkokulların çocuk yokluğundan kapanmalarının söz konusu olduğunu ve bu yüzden çocuk yapmak için **yeni teşvikler** verilmeye başlandığını biliyor muyuz?

Yani ortada ters bir durum var. **ABD ve Avrupa**'da nüfusun azaltılması değil; bilakis **genç nüfusun arttırılması için özel gayretler var**. Bu sırada kimse Dünyada kaynaklar azalıyor, bu kadar insan nasıl beslenecek vb. sorunları hiç düşünmüyor. ABD ve Avrupa'da duyulmayan nüfus kaygısı diğer her yer için büyük bir felaket. Tabii hakkını vermeden geçmeyelim, birde **İsrail** var. **Devlet terörünü** yıllardan beri kurumsal olarak işleyen, yerli **Arapları** sistematik şekilde kâh öldürerek, kâh göçe zorlayarak yerinden edip **kesintisiz**

işgal ile Yahudi nüfusunu hoyratça arttıran İsrail.

Temelini **lain şeytanın kibrinden** alan, gerçek anlamda **ırkçı, sömürgeci ve acımasız batı medeniyeti** ile, perde arkasında küresel yönetim organizasyonunu kuran **siyonist zihniyete** göre; Dünya üzerinde yaşayan diğer tüm insanlar aslında birer **asalak** hükmünde ve kontrolsüz şekilde **artışlarını engellemek gerekiyor!** Yoksa, sömürge düzeninde kendilerine düşen kaynaklarda, istenmeyen **azalmalar** ve tehlikeli **paylaşımlar** söz konusu olacak. Başta enerji kaynaklarını barındıran **Ortadoğu** olmak üzere, toplumların gelişmesi ve kendi imkânlarını özgürce kullanıp, insana yaraşır şekilde yaşamaya ve yönetilmeye başlamaları, onlar için kıyamete bedel bir son demektir.

Bu yüzden;

- **Tatlı dilli yılanlarla** ve bin bir çeşit bilimsel görüntülü yalanlarla, **nüfusu azaltmak** ve gençliği eritmek isterler.
- **Aile** ve **toplumsal dayanışma kurumlarını** yok etmek için, **medya** ile ahlaksızca saldırırlar, üretmeyi değil, köle misali **tüketmeyi**, düşünmeyi değil, **mankurtçasına** tabi olunmayı beklerler.
- İnsanları metalaştırmayı, kadınları **analık makamından** indirip, vücuduna ve güzelliğine köle olmuş, **normal doğumu** felaket görüp, **sezaryene** ancak razı olmuş tembel ve dayanıksız tiplere dönüşmesine çalışırlar.
- Dünya malı ve makamlarını yüceltip, ahireti unutturarak, **rızık kaygısına düşürüp**, çocuk sahibi olmayı **ertelemeyi** ve daha da acısı; **kürtaj** ile cinayet işlemeyi göze alacak kadar canavarlaşmış ve zayıf imanlı anne babaları severler.
- **Zinayı** alabildiğine yayıp kolaylaştırarak, evlenmeyi ve sorumluluk sahibi bir yaşantıya girmeyi **öcü gösterirler**.
- Bütün bunlar yetmez, sonuca daha hızlı ulaşmak için, toplumlar arasında **fitne** çıkarırlar. **Sağ-sol**, alevi-sünni, **Türk-Kürt** gibi yumuşak karınları önce suni olarak oluşturur, sonra acımasızca kanatmak için **deşip dururlar**.
- Terörle insani ve maddi **kaynaklarımızın tüketilmesini** arzu ederler. Gözümüzün açılıp, etrafından **haberdar** ve **mazlumun yanında** olmamızı önlemeyi görev bilirler. Bu sıralarda yitip giden binlerce can ve harcanan para, onların **başarı** hanesine yazılacak değerlerdir.

Türkiye içinde böyle olduğu gibi, **Dünya'nın** her yerinde benzer oyunlar döner durur.

Özellikle **İslam** toplumlarını zayıflatmak ve sürekli sömürülecek kıvamda tutabilmek için, her türlü **şeytanlığı** ve vahşiliği yapmaktan geri durmazlar.

- **İran** ve **Irak** arasında suni savaş çıkartarak; yıllarca iki tarafa da **silah** satıp hem para kazandılar, hem **petrollerini** sömürdüler, hem de **nüfuslarını azaltarak**, bir taşla bir sürü kuş vurmuş oldular.

- **Saddam**'ı gaza getirip **Kuveyt**'e saldırtarak; sözde koruma ve kurtarma karşılığında hem **Suud**'ların haracını arttırıp kendi bütçelerini dengelediler, hem de kendi elleriyle **King Kong** yaptıkları **Saddam**'ı hizaya getirip, kontrolden çıkmasını engellediler.

- **New York**'ta nedense bütün **Yahudilerin** izinli olduğu bir günde, **ikiz kuleleri** vurdurup, bu bahane ile **Afganistan**'ı yıllarca işgal ederek, **Irak** ve **Afganistan**'da yüz-binlerce Müslümanı çoluk çocuk demeden, uzaktan bombalar ile katlettiler. Yetmedi, evleri işgal edip kadınların ve kızların **namuslarını kirleterek**, yaşlı genç ayırmadan kurşuna dizdiler.

- **Afrika**'da yeniden yeşermeye başlayan İslam filizlerini koparmak için, **Boko Haram** gibi suni ve İslam görünümlü **İslam dışı** örgütleri toplumlara musallat ettiler.

- **Suriye**'de ve **Irak**'ta kendi gizli servisleriyle **DAEŞ** vb. terör örgütlerini kurup, kendi çıkarlarına uygun şekilde kukla gibi yönettiler.

- **Esed** ve **Sisi** gibi İslam ve halk düşmanlarını iktidara taşıyarak veya koruyarak vahşi katliamlara imza attırdılar.

Dün **Bosna**'da, bugün **Suriye**'de, **Myanmar**'da, **Doğu Türkistan**'da, **Irak**'ta, **Afrika**'da kısaca **Dünyanın** her yerindeki **savaş ve vahşet gösterilerinin senaristleri ve yönetmenleri** hep aynı kişi, grup ve devletlerdir. Değişen sadece **zavallı** ve satılmış **oyuncularla** ahmak **figüranlar** olmuştur. Bütün Dünya'da ölenlerin çoğunlukla Müslüman olduğunu, öldürenlerin de maalesef yine **sözde Müslümanlar** ve paralı askerler olduğunu görmeyecek kadar **aciz miyiz?** Yıllarca dostum dedikleri **Kaddafi**'ye **petrol** ve **para** kokusu aldıklarında aç sırtlanlar gibi bomba yağdıran **Avrupalı** liderler utanmadan ve kahramanca dolaşıyorlar. **Paris**'te öldürülen 12 gazeteci/dergici için bir araya gelen dünya liderleri, **Türkiye**'de öldürülen yüzlerce kişiler için, **Suriye** ve **Gazze** gibi savaş alanlarında hemen her gün öldürülen ve artık hesabı bile yapılamayan sayısız canlar için, **3 maymunu oynuyor**. Çünkü onların canı ile diğer insanların ve özellikle Müslümanların canı aynı değerde değil. Bilakis, öldürülen her Müslüman dünya sofrasından eksilen bir boğaz olarak, onları mutlu ediyor. Bakmayın siz **basın** ve **medyanın** dünya dar geliyor temelli yalanlarına. Dar gelen ve rekabet riski doğan, onların doymak bilmez gözleri ve dünyaya tapan emelleridir.

Başlığımıza dönersek; – Madem **Allah her canlının rızıkına kefildir**, Afrika gibi yerlerde açlıktan ölenler nasıl oluyor? Diye soranlar çıkabilir. Âcizane söylemek gerekirse: Açlıktan ölenler, aslında aç bırakılarak ölüme mahkûm edilen, **cinayete kurban giden** zavallılardır. Onların ölümleri hayatın normal akışı ile değil, sömürgeci alçakların yiyecek kaynaklarını veya yiyecek alabilecek zenginliklerini ellerinden gasp etmeleri sonucu, açlığa mahkûm edilmeleri ile meydana gelmektedir. **Biz Müslüman geçinenlerse, bu zulümlere seyirci kaldığımız oranda suç ortağıyız! İslam sadece bireysel değil, sosyal sorumlulukları da getiren bir dindir.** Ölen bir Müslümanın cenazesinin kaldırılması o bölgedeki tüm Müslümanların üzerine **farz** iken; Müslümanların ve masum insanların açlıktan ölmelerinden hesaba çekilmeyecek miyiz? Hepimiz verilen nimetler ve imkânlar ölçüsünde toplumsal olaylardan ve cinayetlerden sorumluyuz. **Cennet mekân**, dualarla andığımız **Osmanlı** ceddimiz, **Avrupa**'daki **Büyük Kıtık** sırasında **1847**'de gemilerle **İrlanda**'ya yiyecek **buğday** göndermişlerdi. Bugün olsalardı **Afrika**'da masumların ölmesine izin verirler miydi? **Türkiye**'ye saldırmak için yekvücut olan **şer cephesi**, neden bu kadar **amansız** ve **aralıksız** mücadele ediyor sanki? Çünkü, **içimizdeki Osmanlı uyandı Elhamdulillah!** Artık, **Afrika**'dan **Amerikan yerlilerine kadar**, Dünyadaki bütün mazlumların yanında olabilen bir **Türkiye** var. **Sömürmek için değil, yeşertmek için, sulamak için, eğitmek için, üretmek için gidiyor.** Karşılıksız insani yardımlarda Dünya liderliğine oynuyor. **Suriyeli** mazlumlar kapılarına dayanınca, dehşete düşen **Avrupa**'nın tamamında yer alan göçmenden çok daha fazlasını sadece **İstanbul** barındırıyor.

Geçmişte **Bulgar** zulmünden kaçan Türk kardeşlerimize, **Saddam**'ın kimyasal saldırılarından kaçan Kürt kardeşlerimize, **Esad**'ın tertiplediği katliamlardan kaçan Türkmen, Arap ve Kürt kardeşlerimize kucak açtık. **Evet, biraz rahatımız bozuldu, istenmeyen olaylarda yaşadık ama bunlar olacak diye kardeşlerimizi ölüme terk etseydik**

halimiz ve ahiretimiz nice olurdu? Tek parti iktidarı sırasında, **Rus** zulmünden kaçıp bize sığınan 417 **Azeri** kardeşimizi, bütün yalvarmalarına rağmen aldırmaııp, Ruslara teslim eden ve **Boraltan Köprüsünü** geçince kurşuna dizilerek katledilmelerini seyrettiren **İsmet İnönü**'nün utancı sırtımızdayken, nasıl duyarsız kalabiliriz? **Türküyle, Kürdüyle, Arabıyla** bu topraklarda yaşamanın huzur ve mutluluğunun yanı sıra bedel olarak sorumluluklarımızın olduğunu unutmamak

lazımdır. Bizler **ABD** gibi köksüz ve yaklaşık 200 yıl önce toplanmış bir halka dayalı devlet değiliz. **Anadolu**'da 1.000 yıldır süre gelen kardeşlik ve dayanışma ile **devletler geleneği** oluşmuş, **kadim** bir medeniyetin temsilcileriyiz. **Türkiye, Osmanlı'nın ve önceki İslam devletlerinin bakiyesidir. Borçlarını ödediği gibi, alacaklarını da tahsil etmekle yükümlüdür.**

Dünya'da **insan fazlalığı** olduğu ve insanlığın geleceği için mutlaka radikal önlemler alınması gerektiği teorisini hayata geçiren yukarıda bahsettiğim zihniyet gerçekten yoğun bir şekilde **her cepheden** savaşıyor. Uyanık olmak ailemizi ve neslimizi bunların şerrinden korumak zorundayız. Daha önceki yazılarımda izah ettiğim gibi; **alkol**, uyuşturucu, **zina**, homoseksüellik, **tanrısal güç ve kahramanlık vehimleri**, kabbala öğretileri, **büyücülük**, vampirlik ve **zombilik** artık tüm batı kaynaklı **sinema** ve **TV** yapımlarının olağan unsurları haline geldi. Maalesef yerli yapımlarımızda artık onlardan geri kalmıyor. Gittikçe **normalleştirmeye** ve bu sapkınlıklar hakkında özellikle Müslümanları **duyarsızlaştırmaya** başladılar. Şimdi dikkatimi çeken başka bir konu da, **nüfusun azaltılmasının ve toplu katliamların insanlığın geleceği için gerekli olduğu** savını işlemeye yoğun şekilde başlamaları oldu. Yeni izlediğim bir **Amerikan** dizisinde, 2 bilim insanı, insanlığı kurtarmak için ani salgınlarla büyük ölümlere yol açacak **biyolojik silahları** yaymak için hayatlarını feda ettiler. Neredeyse bir kahramanlık destanı gibi katliam teşebbüsü sunumu yapıldı. Benzer yaklaşımları başka film ve dizilerde de görmeye başladım. **AIDS** ve **Ebola** gibi tehlikeli hastalıklarının sürekli yayılması, her sene **mutasyon** geçirmiş veya geçirilmiş **grip** virüslerinin salgınlar yapması, geri kalmış toplumlarda bile **kanserin** olağan üstü yaygınlık göstermesi hiçte masum gelmemeli bizlere. Uyanık olmalı ve sadece oyun perdesine takılıp gerisinden bihaber kalmamalıyız.

Konuyu bağlayacak olursak, **Allah-u Teâla bütün canlıların mevcut ve gelecekteki rızıklarını temin edecek kuvvete ve kudrete haizdir. Bizim imtihanımız ise, bu rızıkların adalet içinde meşru dairede dağılımını öncelikle kendi aramızda, sonra Dünya genelinde sağlamaya çalışmaktır.** Sorun gelir ve kaynak eksikliği değil, gelir ve kaynakların dağılımı ve **paylaşımıdır**. Açgözlü domuz tabiatındaki kişi, grup ve devletlerin bitmek bilmeyen **hırsları**, zevk ve sefa düşkünlükleri insanların hayat standartları arasında **derin uçurumları** doğurmuştur. Zekat verilebilecek bir Müslümanın kalmadığı, Müslüman olmayanlarında ilahi adaletin tecellisinden etkilenip **fevc fevc İslam'a katıldığı** günleri görebilmemiz ümidi ve duasıyla, **kalın sağlıcakla...**

Kaynaklar:

1. http://www.megep.meb.gov.tr/mte_program_modul/moduller_pdf/Koreografi.pdf
2. https://tr.wikipedia.org/wiki/Bill_Gates
3. <http://www.globalresearch.ca/bill-gates-temporary-sterilization-microchip-in-beta-female-testing-by-end-of-year>
4. <http://news.thewindowsclub.com/bill-gates-foundation-working-birth-control-chip-78981/>
5. <http://www.gatesfoundation.org/What-We-Do/Global-Development/Family-Planning>
6. <http://www.gazetevatan.com/microsoft-un-kurucusu-bill-gates-cani-mi-521953-teknoloji/>
7. <https://www.youtube.com/watch?v=6WQtRI7A064>
8. <http://www.yeniakit.com.tr/yazarlar/hasan-karakaya/abd-nufusu-200-milyon-olunca-sampanya-patlatmislardi-8960.html>
9. <http://www.takvim.com.tr/yazarlar/ergundiler/2015/10/30/oyun-bitti>
10. https://tr.wikipedia.org/wiki/B%C3%BCy%C3%BCK_K%C4%B1tl%C4%B1k
11. <http://belgelerlegercektarih.com/2012/09/15/boraltan-katliami-belgelerle-ismet-inonu-azeri-kardeslerimizi-ruslara-teslim-etti/>